

UMFT

Universitatea de
Medicină și Farmacie
„Victor Babeș”
din Timișoara

Anexa 115 m. 11
4/01/09.05.2013
de legea

P-ța Eftimie Murgu nr.2, Timișoara, România

COMISIA DE ETICĂ A CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

CODUL DE ETICĂ AL CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE în UNIVERSITATEA DE MEDICINĂ ȘI FARMACIE “VICTOR BABEȘ” DIN TIMIȘOARA

1. Premise

1.1. Scopul Codului de Etică al Cercetării Științifice în Universitatea de Medicină și Farmacie “Victor Babeș” din Timișoara este unul specific aspectelor etice ale activității de cercetare științifică din domeniul medico-farmaceutic și are rolul de a preciza principiile, responsabilitățile și procedurile astfel încât aceasta să se desfășoare în conformitate cu exigențele Spațiului European al Cunoașterii și cu principiile etice consacrate în comunitatea științifică internațională.

1.2. Codul de Etică al Cercetării Științifice se adresează întregului personal al UMFVBT angrenat în activitatea de cercetare - studenți, cadre didactice, cercetători, doctoranzi, masteranzi, precum și altor persoane implicate în activități de cercetare.

1.3. Conținutul Codului de Etică al Cercetării Științifice al UMFVBT nu poate fi opus legislației sau interpretat în opoziție cu legislația în vigoare în România.

1.4. Codul de Etică al Cercetării Științifice al UMFVBT este în conformitate cu reglementările internaționale în domeniu, legislația Uniunii Europene și standardele acesteia privind etica în cercetarea științifică.

1.5. Codul de Etică al Cercetării Științifice al UMFT va fi modificat odată cu ratificarea altor reglementări legale incidente cercetării științifice, sau alte situații apărute pe parcurs.

2. Principiile etice ale cercetării medico-farmaceutice

2.1. UMFVBT susține dezvoltarea și afirmarea profesională, evoluția cunoașterii și cercetării în condițiile respectării statului de drept, a drepturilor omului și a respectării protecției mediului.

2.2. Activitatea de cercetare științifică medico-farmaceutică în cadrul UMFVBT se bazează pe ansamblul principiilor etice și morale și pe proceduri destinate respectării acestora. Această activitate va asigura:

a) respectul față de ființa și demnitatea umană, precum și față de suferința animalelor, care trebuie prevenită sau redusă la minimum,

b) ocrotirea și refacerea mediului natural și a echilibrului ecologic, asigurând protecția acestora față de eventualele agresii produse de știință și tehnologie

2.3. Valorile și principiile etice și morale promovate în cadrul UMFVBT determină buna conduită în activitatea de cercetare cu specific medico-farmaceutic și sunt sintetizate prin:

- libertatea academică și autonomia personală în selectarea și abordarea temelor de cercetare-dezvoltare
- inițierea și dezvoltarea de cercetări în consens cu pregătirea profesională a membrilor comunității academice atât în domenii tradiționale pentru universitate cât și în domenii noi care pot asigura inclusiv dezvoltarea unor specializări moderne în învățământ,

- promovarea meritului științific și profesional și recunoașterea acestora ca suport pentru ierarhizarea calitativă a membrilor comunității,
- protejarea proprietății intelectuale a membrilor și colectivelor comunității, protejarea dreptului la confidențialitate,
- obiectivitate științifică, onestitate și corectitudine intelectuală, transparența, respectul reciproc, bunăvoința și toleranța,
- responsabilizarea și asumarea responsabilității profesionale în actul de cercetare-dezvoltare asupra acțiunilor proprii.

c) corelarea desfășurării cercetării cu cerințele impuse de normele etice ale colectivelor din alte universități / institute de cercetare.

2.4. Libertatea cercetării științifice se asigură prin:

- accesul liber, neîngrădit, egal la sursele de informare;
- schimbul liber de idei;
- neamestecul factorului politic în activitățile de cercetare – dezvoltare și inovare;
- evitarea oricărui mercenariat economic
- necenzurarea produselor științifice.

2.5. Criteriul onestității cercetătorului

a) Cinstea cercetătorului față de propria persoană și față de ceilalți cercetători constituie un principiu etic de bază pentru buna conduită în cercetarea științifică. Necinstea poate conduce la o imagine nepotrivită a științei și poate altera încrederea reciprocă a cercetătorilor.

b) Onestitatea cercetătorului științific asigură respectarea contribuțiilor predecesorilor, a concurenților sau a partenerilor și conduce la diminuarea numărului de erori și exagerări.

c) Controlul conștient asupra propriilor rezultate poate conduce la eliminarea erorilor.

d) Responsabilitatea asupra apariției necinstei revine cercetătorului și/sau autorilor aceluiași produs științific. De aceea, calitatea de autor fără legătură directă cu obiectul cercetării trebuie evitată.

e) UMFVBT are un rol major în prevenirea necinstei, instruirea viitorilor cercetători privind buna conduită în cercetarea științifică constituind o misiune deosebit de importantă a acesteia.

2.6. Criteriul erudiției

a) Originalitatea și calitatea produselor științifice trebuie să primeze asupra cantității la evaluarea rezultatelor cercetării științifice.

b) Criteriile cantitative de evaluare a rezultatelor cercetării științifice trebuie corelate cu cele care privesc originalitatea și eficiența procesului cunoașterii.

2.7. Păstrarea și conservarea datelor cercetării

a) Datele primare care au condus elaborarea produsului științific trebuie păstrate, în condiții de siguranță, pentru cel puțin 5 ani;

b) Datele primare trebuie să permită reproductibilitatea produsului științific și în alte grupuri de cercetare.

2.8. Relaționarea cercetătorilor

a) Cooperarea și colegialitatea în grupurile de cercetare științifică reprezintă o protecție față de erorile științifice și față de fraudă, asigurând transparența rezultatelor și conducând la creșterea valorii produselor științifice.

b) Cooperarea trebuie să permită schimbul de idei, criticile reciproce, verificarea reciprocă a rezultatelor, etc.

2.9. Respectul față de proprietatea intelectuală și probitatea intelectuală evită cazurile de fraudă sau plagiat.

2.10. Cercetarea științifică nu trebuie să conducă la pagube sociale sau individuale. Acest principiu este de mare importanță în special pentru elaborarea de teme finanțate din fonduri publice.

2.11. Preeminența activităților de cercetare în ansamblul activităților universitare este recunoscută, însă presiunea exercitată negativ asupra cercetătorilor pentru creșterea numărului de produse științifice este de neacceptat, deoarece aceasta se reflectă asupra calității cercetării științifice și a produselor acesteia.

2.12. Activitatea de cercetare-dezvoltare poate să se desfășoare individual sau în cadrul catedrelor/departamentelor, centrelor de cercetare, a unor colective interdisciplinare din UMFVBT, precum și a unor colective interuniversitare (naționale sau internaționale), neuniversitare (clinici de stat, particulare) și similare. În cazurile cercetărilor ce conțin elemente care pot fi conectate la aspectele specifice menționate anterior, acestea trebuie evidențiate distinct, cu precizarea faptului că nu au fost încălcate prevederile specificate la art. 2.2 și 2.3.

3. Standarde și responsabilități

3.1. Cercetătorii au responsabilități conform legislației în domeniu și codurilor deontologice profesionale în cercetările pe subiecți umani, în folosirea animalelor pentru experimente și în protecția mediului; în același timp ei trebuie să respecte codul deontologic al profesiei la care îi aparțin.

3.2. Respectarea standardelor științifice constituie o garanție a bunei conduite în cercetarea științifică. Principalele standarde științifice generale exclud:

- a) ascunderea sau înlăturarea rezultatelor nedorite;
- b) confecționarea de rezultate;
- c) înlocuirea rezultatelor cu date fictive;
- d) interpretarea deliberat distorsionată a rezultatelor și deformarea concluziilor;
- e) plagierea rezultatelor sau a publicațiilor;
- f) prezentarea deliberat deformată a rezultatelor altor cercetători;
- g) neatribuirea corectă a paternității unei lucrări;
- h) însușirea incorectă a paternității unei lucrări.
- i) introducerea de informații false în solicitările de granturi sau de finanțări;
- j) nedezvăluirea conflictelor de interese;
- k) deturnarea fondurilor de cercetare;
- l) neînregistrarea și/sau nestocarea rezultatelor, precum și înregistrarea și/sau stocarea eronată a rezultatelor;
- m) lipsa de informare a echipei de cercetare, înainte începerii activității la un proiect de cercetare, cu privire la: drepturi salariale, răspunderi, coautorat, drepturi asupra rezultatelor cercetărilor, surse de finanțare și asocieri;
- n) lipsa de obiectivitate în evaluări și nerespectarea condițiilor de confidențialitate ale rapoartelor de evaluare, alegațiilor, rapoartelor de cercetare etc.;
- o) publicarea sau finanțarea repetată a acelorași rezultate ca elemente de noutate științifică, fără a se menționa sursa inițială și/sau cu adăugiri nesemnificative;
- p) nerespectarea metodologiilor și a rezultatelor altor cercetători ca sursă de informare;
- q) nerespectarea erorilor proprii;
- r) difuzarea rezultatelor proprii cu exagerări și repetări;
- s) nerespectarea clauzelor granturilor, contractelor, protocoalelor etc.;
- t) împiedicarea unor cercetători în activitatea lor sau favorizarea altora.

3.3. Buna conduită în activitatea de cercetare exclude toate elementele de *fraudă științifică*, *confecționarea de date contrafăcute*, *falsificarea rezultatelor*, *plagiatul*, *conflictul de interese* și *lipsa de imparțialitate*, definite în conformitate cu Legea 206 / 2004.

3.4. Rezultatele de cercetare contradictorii, diferențele de concepție teoretică și experimentală sau de practică, diferențele de interpretare a datelor experimentale, diferențele de opinie care apar într-o activitate de cercetare între membrii echipei sau persoane exterioare acestora sunt factori specifici cercetării științifice și dezvoltării tehnologice, nu constituie abateri de la buna conduită și nu pot fi supuse sancționării.

3.5. Aspecte particulare ale cercetării medicale/biomedicale

3.5.1. Cercetarea pe subiecți umani minori, majori, bolnavi psihici, grupuri vulnerabile.

Cercetarea clinică pe subiecți umani, va fi făcută conform principiilor științifice, având la bază posibilități tehnice conform standardelor și posibilități de documentare științifică la zi în respectul absolut al principiilor etice. Cercetarea științifică medicală va fi efectuată obligatoriu în cadrul unui protocol documentat, ținând cont de riscurile previzibile pentru subiecții cercetării. Raportul risc/beneficiu trebuie evaluat înainte de începerea cercetării. Va fi respectat dreptul pacientului asupra corpului său, orice studiu putându-se efectua numai cu protecția integrității fizice și mintale a subiectului respectiv.

Fiecare subiect va fi informat asupra scopului cercetării, a metodelor, beneficiilor, expectanței, a riscurilor și posibilelor eșecuri. Fiecare subiect al cercetării are dreptul să renunțe în orice moment asupra participării sale la cercetare, fără a suferi nicio consecință asupra tratamentului, a investigațiilor sau a relațiilor cu medicul. Este obligatorie obținerea liberă a consimțământului, care trebuie să fie informat și specific, explicit pentru fiecare etapă a cercetării. În cazul incapacității pacientului sau în cazul subiecților minori, acordul de participare se preia din partea reprezentantului legal. Acordul pacientului de a participa la un anumit studiu nu trebuie să fie prezumat, ci dimpotrivă implică o activitate specifică a cercetătorului.

Studiile clinice și tratamentele experimentale, psihochirurgia sau alte tratamente susceptibile să provoace vătămări integrității pacientului, cu consecințe ireversibile, nu se aplică unei persoane cu tulburări psihice decât cu consimțământul acesteia, în cunoștință de cauză, și cu condiția aprobării de către comitetul de etică din cadrul unității de psihiatrie, care trebuie să se declare convins că pacientul și-a dat cu adevărat consimțământul, în cunoștință de cauză, și că acesta răspunde interesului pacientului, conform legii 487/2002 republicată.

3.5.2. Cercetarea biomedicală implicând materiale biologice umane

Această cercetare implică obținerea consimțământului informat, în forma scrisă, cu sublinierea explicită a participării la studiul clinic, chiar dacă produsul biologic a fost obținut în cursul unei intervenții medico-chirurgicale investigative sau terapeutice necesare pacientului.

3.5.3. Cercetarea asupra embrionilor umani și a celulelor stem - nu este sub incidența unor legi interne speciale.

Legea 17/2001 a ratificat Convenția europeană pentru protecția drepturilor omului și a demnității ființei umane față de aplicațiile biologiei și medicinei (Convenția privind drepturile omului și biomedicina – Convenția de la Oviedo), ratificând concomitent și Protocolul adițional referitor la interzicerea clonării ființelor umane.

3.5.4. Cercetarea pe material genetic – nu este sub incidența unor legi interne speciale

3.5.5. Cercetarea pe organisme modificate genetic – se află sub incidența legii 214/2002 care aprobă OG nr. 49/2000 privind regimul de obținere, testare, utilizare și comercializare al organismelor modificate genetic, prin tehnici de biotehnologie, precum și a produselor rezultate din acestea (legea respectă Directiva Consiliului Uniunii Europene 98/81/CE).

3.5.6. Cercetarea medicală sau biomedicală care implică expunerea la radiații ionizante trebuie să fie întreprinsă numai de către practicieni după aprobarea de către comisia de etică.

3.5.6.1. Cercetarea medicală în radioterapie pe pacienți trebuie să se efectueze numai dacă practicianul și ordonatorul consideră că aceasta este cea mai bună metodă de tratament pentru acești pacienți în particular.

3.5.6.2. Pentru a asigura imparțialitatea și independența oricărei evaluări a oportunității cercetării medicale și biomedicale, cât și raportul dintre beneficiile și riscurile probabile, toate propunerile de cercetare trebuie să fie examinate îndeaproape și critic de către comisia de etică compusă din persoane care nu sunt angajate în proiectul de cercetare și care sunt independente de investigatori. Comisia de etică trebuie să ia în considerație propunerea de cercetare, iar când este necesar să o comenteze și să îndrume activitatea echipei de cercetare. Când comisia de etică nu poate evalua corespunzător proiectul de cercetare, poate consulta un expert extern potrivit.

3.5.6.3. Datorită posibilităților efectelor genetice ale iradierii și datorită perioadei de latență lungă, asociată cu efecte somatice, subiecții trebuie să aibă, dacă este posibil, vârsta de peste 50 de ani.

3.5.6.4. Numărul de subiecți care participă la un proiect de cercetare va fi redus la minimum necesar în vederea obținerii unor informații adecvate.

3.5.6.5. Femeilor gravide nu trebuie să li se ceară să participe la nici un proiect de cercetare care implică iradierea copilului nenăscut, numai dacă sarcina însăși este importantă în cercetare sau cercetarea terapeutică poate salva viața mamei. Atunci când este sau ar putea fi excreție în lapte, femeile care alăptează nu trebuie să fie implicate în cercetarea cu radiofarmaceutice, cu excepția cazului când problemele cu alăptarea trebuie examinate și nu există alte tehnici. În ambele situații, beneficiul propus trebuie să depășească substanțial detrimentul posibil al copilului.

3.5.6.6. Investigatorii trebuie să caute informații relevante privind dozele precedente de radiații pentru a identifica indivizii care au luat parte în mod repetat la proiectele de cercetare în care aceștia au fost supuși la riscurile radiațiilor ionizante. Ambele riscuri, cele preexistente și cele propuse, trebuie explicate.

3.5.6.7. Înainte ca investigatorii să realizeze examinările implicând radiația ionizantă, în scopul de a depista dacă un voluntar îndeplinește criteriile de includere, aceștia trebuie să obțină informațiile precedente de diagnostic sau înregistrările medicale relevante pentru examinarea planificată.

3.5.6.8. Responsabilul de proiect trebuie să mențină o listă confidențială a subiecților, dar care poate fi pusă la dispoziția comisiei de etică a UMFVBT în cazul unor solicitări justificate, privind subiecții implicați în fiecare proiect de cercetare astfel încât orice întrebare despre doza de radiație primită să poată fi rezolvată.

3.5.7. Protecția datelor personale se realizează în conformitate cu Legea 677/2001, instituția Avocatului Poporului fiind împuternicită drept autoritate de supraveghere în domeniul protecției datelor cu caracter personal.

Toate informațiile privind starea pacientului, rezultatele investigațiilor, diagnosticul, prognosticul, tratamentul, datele personale sunt confidențiale chiar și după decesul acestuia. Informațiile cu caracter confidențial pot fi furnizate numai în cazul în care pacientul își dă consimțământul explicit sau dacă legea o cere în mod expres. Orice amestec în viața privată, familială a pacientului este interzis, cu excepția cazurilor în care această imixtiune influențează pozitiv diagnosticul său ori al altui membru al familiei, tratamentul ori îngrijirile acordate sau profilaxia bolilor genetice și numai cu consimțământul pacientului. Sunt considerate excepții cazurile în care pacientul reprezintă pericol pentru sine sau pentru sănătatea publică, cf. Legii 46/2003.

Nerespectarea de către profesioniștii în domeniul sănătății mintale a confidențialității datelor despre persoana cu tulburări psihice, a principiilor și a procedurilor referitoare la obținerea consimțământului, a instituirii și a menținerii tratamentului, a procedurilor de internare nevoluntară a pacientului, precum și a drepturilor pacientului internat atrage, după caz, răspunderea disciplinară, contravențională sau penală, conform prevederilor legale, așa cum este precizat în Legea 487/2002 republicată.

3.5.8. Cercetarea asupra animalelor are în vedere următoarele:

3.5.8.1. Omul are obligația morală de a respecta toate viețuitoarele.

3.5.8.2. Cercetarea biomedicală este singura care permite progresul în medicină și ea se fundamentează pe experimentul animal și uman.

3.5.8.2.1. Cercetarea trebuie condusă pentru a obține rezultate în beneficiul societății și nu întâmplătoare sau nenecesare, fiind în concordanță cu cerințele "The ILAR Guide for care and use of laboratory animals 1996, National Research Council"

3.5.8.2.2. Experimentul trebuie fundamentat științific, el trebuie să se bazeze pe cunoașterea bolii sau a problemei aflate în studiu și proiectat în așa fel încât rezultatele anticipate să justifice desfășurarea lui.

3.5.8.2.3. Analizele statistice, modelele matematice și sistemele biologice in vitro trebuie să fie folosite totdeauna când este posibil, pentru a completa experimentul animal și a reduce numărul de animale.

3.5.8.2.4. Experimentul trebuie condus în așa fel încât să evite toată suferința sau leziunile inutile cauzate animalelor. Dacă un animal a suferit dureri sau leziuni, el nu va mai fi folosit pentru alte experimente. Dacă după finalizarea experimentului animalul nu poate să trăiască decât suferind durere, el trebuie eutanasiat.

3.5.8.2.5. Cercetătorul trebuie să fie pregătit să pună capăt experimentului, în cazul în care continuarea lui ar putea produce durere sau leziuni inutile animalelor.

3.5.8.2.6. Dacă experimentul sau procedura va provoca un disconfort mai mare decât cel prin practicarea anesteziei, animalele trebuie aduse în starea de a nu percepe durerea și menținute astfel până la terminarea experimentului sau procedurii. Singura excepție de la regulă sunt acele experimente (ex. studii asupra durerii), în care datele nu pot fi obținute prin alte metode. În acest caz trebuie aplicate acele metode care fac ca suferința respectivă să fie minimă.

3.5.8.2.7. Îngrijirea postexperiment a animalelor trebuie să reducă la minim disconfortul și handicapul cauzate de experiment și trebuie să fie în acord cu practicile acceptate în medicina umană și/sau veterinară.

3.5.8.2.8. Dacă este necesară eutanasia unui animal, aceasta trebuie făcută printr-o metodă care să asigure moarte imediată și fără durere.

3.5.8.2.9. Șeful de proiect este direct responsabil de experimentele cu animale pe care le realizează. El trebuie să posede o diplomă universitară eliberată de o facultate de medicină, medicină veterinară, farmacie, științe biologice sau științe agronomice.

3.5.8.3. Cercetarea biomedicală asupra omului se efectuează numai după epuizarea posibilităților oferite de experimentarea în laborator (pe animal sau prin alte metode) și trebuie să fie bazată pe o cunoaștere detaliată a literaturii de specialitate.

3.5.8.4. Experimentul animal înseamnă intervenții și tratamente în scop de cercetare asupra corpului animalelor și care se pot asocia cu dureri, suferință sau leziuni persistente.

3.5.8.5. În relația specială cu animalul de experiență prima obligație a cercetătorului este să îl supună unui tratament "uman", care să îi limiteze la minimum suferințele sau leziunile și de asemenea să evite producerea leziunilor inutile.

4. Recunoașterea rezultatelor științifice și profesionale și a meritelor științifice

4.1. UMFVBT garantează recunoașterea rezultatelor științifice și profesionale, cultivarea și recompensarea meritelor științifice personale și colective care conduc la îndeplinirea menirii sale instituționale.

4.2. În cadrul UMFVBT ierarhizarea calitativă în domeniul științific se bazează pe meritele științifice obținute. Cuantificarea meritelor științifice în vederea recunoașterii lor unitare la nivelul UMFVBT și al compatibilizării cu universitățile din România și UE are în vedere:

- a) implicarea în dezvoltarea cunoașterii,
- b) calitatea publicațiilor științifice și tehnice produse și recunoașterea internațională și națională a acestora,
- c) cunoașterea și recunoașterea națională a prestigiului științific individual și / sau colectiv, manifestate prin titluri științifice sau distincții obținute în țară și/sau în străinătate,
- d) calitatea produselor tehnice lansate și recunoașterea națională și internațională a acestora (brevete de invenție s.a.).
- e) câștigarea de granturi și contracte de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică, inovare sau consultanță, pe plan național și internațional,
- f) organizarea unor manifestări științifice în colaborare cu alte universități și sub egida unor forumuri profesionale naționale și internaționale recunoscute,
- g) managementul eficient al cercetării.

4.3. UMFVBT sprijină activitatea de reprezentare științifică internațională și internă tuturor membrilor săi, promovarea schimburilor academice, participarea la congrese, conferințe, simpozioane, work-shopuri dedicate.

4.4. UMFVBT încurajează și recompensează orientarea spre calitate științifică, în mod deosebit spre excelență. În cadrul UMFVBT se acordă prioritate spiritului de inițiativă, eficiență și excelență profesională.

4.5. UMFVBT apără dreptul la proprietatea intelectuală individuală și dobândită în colectiv. Este interzisă orice formă de fraudă intelectuală prin plagiat, care se sancționează conform cu regulamentele interne și cu prevederile legilor în vigoare.

În acest sens *plagiatul* poate fi caracterizat prin prezenta simultană sau nesimultană a următoarelor elemente:

a) preluarea integrală sau parțială a unor materiale realizate de un alt autor (colectiv) și prezentarea acestora ca aparținând propriei persoane (colectiv),

b) întrepătrunderea dintre fragmente de texte preluate și muncă proprie, fără semnalarea apartenenței prin referințe bibliografice distincte și clare,

c) omiterea marcajelor clare de citare în text și a menționării sursei.

Acuzația de plagiat trebuie însoțită de dovezi clare prin care acesta să poată fi susținută.

5. Abateri și sancțiuni

5.1. UMFVBT va constitui prin Comisia de Etică a Cercetării Științifice (CECS) un grup ad hoc de arbitri, format din minim 3 membri, care să fie activat atunci când sunt semnalate cazuri de conduită științifică necorespunzătoare.

5.2. În cazul existenței unui conflict de interese dovedit, componența comisiilor de anchetă, respectiv a comisiilor de investigație poate fi modificată la solicitarea persoanei acuzate de conduită științifică necorespunzătoare.

5.3. Conduita științifică necorespunzătoare se constată în două etape succesive, ancheta și investigația. Comisiile de anchetă și de investigație sunt aprobate de conducerea UMFVBT la propunerea comisiei de etică a cercetării științifice.

5.3.1. Ancheta reprezintă prima etapă și are rolul de a constata faptele referitoare la conduită științifică necorespunzătoare.

5.3.2. Ancheta se declanșează în urma unei sesizări scrise și se desfășoară pe perioada de 30 de zile după înregistrarea la Comisia de Etică a Cercetării Științifice. Aceasta va constitui o comisie de anchetă și va informa în scris persoana/persoanele acuzate de nerespectarea regulilor de bună practică în cercetare. Informarea trebuie să se refere asupra motivelor acuzațiilor și să fie documentate.

5.3.3. Pe durata anchetei trebuie să se asigure protecția cercetătorului acuzat și a persoanei care a depus alegația.

5.3.4. Ancheta se încheie cu un raport scris al comisiei de anchetă, din care trebuie să rezulte dacă alegația are temei sau nu. Raportul se înaintează conducerii UMFVBT, care, în cazul alegațiilor întemeiate, îl trimite comisiei de investigație.

5.3.5. În cazul alegației nedovedite, conducerea UMFVBT poate propune procedura de reconciliere a părților.

5.3.6. Întreaga documentație a comisiei de anchetă se păstrează în arhiva CECS pentru o perioadă de 5 ani.

5.4. Investigația se declanșează pe baza raportului comisiei de anchetă, și se efectuează de comisia de investigație, constituită la propunerea CECS, constituită cu avizul conducerii UMFVBT. Pe durata investigației se pot realiza audieri, colectări și înregistrări de probe etc.

5.4.1. Investigația se desfășoară asigurând protecția persoanei acuzate și a persoanei care a depus alegația, urmărindu-se nealterarea încrederii în cercetarea științifică și protecția prestigiului UMFVBT.

5.4.2. Întreaga procedură de investigație și de documentare a acuzațiilor se va realiza în termen de 30 de zile de la depunerea raportului comisiei de anchetă.

5.4.3. Investigația se încheie cu un raport scris al comisiei de investigație, care se transmite conducerii UMFVBT. Pentru cazurile de conduită științifică necorespunzătoare dovedite, raportul trebuie să conțină recomandări și propuneri de sancționare.

5.4.4. Conducerea UMFVBT va comunica persoanei acuzate rezultatul investigației și sancțiunile propuse.

5.4.5. Documentația comisiei de investigație se păstrează în arhiva CECS pentru o perioadă de 5 ani.

5.4.6. Persoana găsită vinovată de către comisia de investigație are dreptul să se adreseze Consiliului Național de Etică, care verifică contestația și stabilește, în termen de 30 de zile, verdictul, propunerile și recomandările sale către conducerea UMFVBT.

5.5. Sancțiunile au rolul de a preveni cazurile de conduită științifică necorespunzătoare, de a păstra prestigiul cercetării științifice și implicit al UMFVBT.

5.5.1. Principalele sancțiuni sunt:

- a) îndepărtarea persoanei/persoanelor din echipa de realizare a proiectului;
- b) schimbarea responsabilului de proiect;
- c) retragerea și/sau corectarea tuturor lucrărilor publicate prin încălcarea regulilor de bună conduită științifică;
- d) mustrare scrisă;
- e) comunicarea rezultatelor investigației către organizații, instituții, publicații, interesate/implicate, etc;
- f) interdicția de participare la competiția de obținere a finanțării temelor de cercetare;
- g) interdicția de a face parte din diverse comisii (de evaluare, de acordarea de fonduri etc.);
- h) obligația de a face publice corecțiile asupra rezultatelor obținute de persoana vinovată;

5.5.2. Sancțiunile prevăzute anterior nu absolvă pe cei vinovați de aplicarea altor reglementări juridice în vigoare.

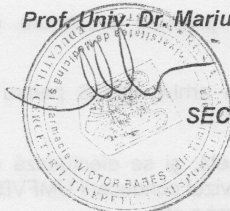
6. Dispoziții finale

6.1. Codul de etică al cercetării științifice al UMFVBT a fost avizat în Consiliul de Administrație din data de 02.04.2015 și aprobat în ședința Senatului Universității de Medicină și Farmacie "Victor Babeș" Timișoara din data de 09.05.2015.

6.2. Codul de etică al cercetării științifice al UMFVBT va fi trimis Consiliului Național de Etică spre avizare.

RECTOR,

Prof. Univ. Dr. Marius Raica

SECRETAR ȘEF UNIVERSITATE,

Jr. Miriam Lazăr

PREȘEDINTE CECS

Prof. Univ. Dr. Alexandra Enache